

« God, Gij alleen laat mij rusten zonder zorgen...

VROOM AANDENKEN AAN
DE HEER

Marcel TORTELBOOM

echtgenoot van Mevrouw Maria Pannekoek

Oudstrijder 1940 - 1944.

geboren te Sint-Maria-Lierde op 13 mei 1921 en
er, gesterkt door het sacrament der zieken,
godvruchtig overleden op 11 juni 1983.

Lieve vader,

- In deze lange dagen van bang wachten op wat onvermijdelijk komen moest hebben we gepoogd steun en troost te vinden in de Heilige Boeken. De man Job zegt na zijn tweede reeks beproevingen : « Ge spreekt als een dwaas ! Zouden we wel het goede van God willen aannemen, maar het kwade niet ? » (Job 2,10).

- In onze tijd van techniek en wetenschap waarmee alles lijkt te kunnen worden overwonnen hebben zelfs gelovigen moeite om ziekte met zo'n Oosterse gelatenheid te aanvaarden.

- Veel meer dan bij Job vinden we troost in de woorden van de Heer zelf : « ... Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat deze kelk mij voorbijgaan; maar niet zoals ik wil, maar zoals Gij het wilt. » (Mt 26, 39). Als ook de Zoon Gods door doodsangst bevangen is, hoe zouden wij, kleine mensen, het dan niet zijn ? Wij herinneren ons levendig je woorden, lieve vader : « Ik was nog graag heel lang bij u gebleven, maar als ik moet gaan dan wil ik mijn lot dragen. » Dit bewustzijn stelde je in staat om uw naderende dood tegemoet te zien en vele afspraken met ons te maken.

- Aan het kruis spreekt de Heer nog : « ... « Het is volbracht ». Hij boog het hoofd en gaf de geest. (Joh. 19,30). En wat na dit vreselijke lijden van

de Heer ? Geen leegte maar een glorievolle verrijzenis. »

Vader, wij waren verrast door uw vredig rustig gelaat na uw dood. Wekenlang hebben we je gezien met een van pijn vertrokken gezicht. Daarom weten we dat je rustig ingeslapen bent en nu rust in de Vrede van de Heer. Nu reeds weten we dat de herinneringen aan deze vredige aanblik en aan al het goede wat geweest is onze droefheid van vandaag zullen overwinnen.

- Wij hebben je gekend als goede vader die door niet aflatende vlijtige arbeid zijn gezin vooruit bracht.

- Wij hebben je, samen met de vele vrienden, gekend als plichtbewust uitvoerenaar van uw beroep. De goede autobusregeling in het station van Zottegem, resultaat van uw organisatietalent, ging zelfs in de pers niet onopgemerkt voorbij.

- Wij hebben je gekend als mens die diep bewogen werd door menselijk leed. Uw lange verhalen over de ontberingen in het kamp van Agde, de verschrikkingen van de oorlog en uw angst om een mogelijke herhaling in deze gespannen tijd blijven ons voor altijd bij. Ook de kennismaking met het ziekenhuis heeft veel indruk op je gemaakt. Door medelijden met andere patiënten bewogen heb je meermaals gezegd : « Hier zijn mensen die nog meer afzien dan ik ».

- Meer dan ooit tevoren weten we nu dat we alles moeten doen wat we kunnen om te helpen zorgen dat de aandacht in deze wereld alleen nog gaat naar het stichten van de vrede, het lenigen van de honger, het verzachten van de pijn en het bestrijden van de ziekte.

- Van dit alles willen wij als blijvende groet aan uw nagedachtenis getuigenis afleggen.

Mevrouw Maria Pannekoek en kinderen
danken voor de blijken van deelneming
in rouw en gebed.

R + M 12/6